

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ ДУМКИ В МЕНЕДЖМЕНТІ, ГАЛУЗЯХ СПОРТУ, ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

*Тези доповідей
III Міжнародної студентської наукової конференції
(26-27 вересня 2024 року, м. Львів)*

*За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК*

Львів -2024

УДК 005.9

**КЕРІВНИЦТВО Й ЛІДЕРСТВО В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ
ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЕФЕКТИВНИХ МОДЕЛЕЙ****Ольга БУЦЬ**

студентка

Науковий керівник – Вікторія ГУЦУЛЯК

кандидат економічних наук, доцент

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)

У сучасному світі керівництво й лідерство відіграють провідну роль у забезпеченні успішного функціонування організацій. Останні десятиліття характеризуються швидкими змінами, глобалізацією та технологічним прогресом, що створюють нові виклики для управлінців. Невизначеність стала новою нормою для багатьох організацій через глобалізацію, швидкий технологічний розвиток і непередбачувані зовнішні чинники, як-от війна, економічна криза чи пандемія. Організації стикаються з постійними викликами, що призводять до зростання ризиків, і потребують перегляду управлінських стратегій. Керівники мають адаптуватися до швидких змін, ефективно управляти ризиками та підтримувати мотивацію колективу, щоб зберегти стійкість і конкурентоспроможність організації.

Керівництво й лідерство є двома провідними функціями управління, які часто сприймаються як взаємопов'язані, але вони мають суттєві відмінності. Як зазначають О. В. Бінерт, Л. Я. Балаш та О. В. Лисюк, керівник виконує формальні функції управління, контролюючи процеси та приймаючи рішення відповідно до встановлених правил. Лідер, навпаки, діє як неформальний авторитет, який мотивує команду й надихає її на досягнення спільних цілей [1].

Управлінська діяльність має бути збалансована між формальними і неформальними аспектами. У сучасних умовах керівник має бути одночасно ефективним адміністратором і лідером, здатним адаптуватися до викликів і змін [4].

Сьогодні керівники виступають не лише адміністраторами, але й активними лідерами. Важливим аспектом успішного лідерства є постійний професійний розвиток. І. В. Гайворонська та Е. С. Алексеєнко наголошують на тому, що професійне зростання керівника є вагомим чинником для успішної кар'єри в умовах невизначеності. Розвиток професійних навичок, зокрема стратегічного мислення, управління ризиками й інноваційних підходів, дає змогу керівникам ефективніше адаптуватися до змін [2].

Одна з важливих навичок керівника в умовах кризи – здатність швидко прийняти рішення та розробити ефективні стратегії для мінімізації негативного впливу зовнішніх чинників. Невизначеність, яка виникає внаслідок кризових ситуацій, таких як пандемія COVID-19, змушує організацію переглядати свої стратегії управління. Роман Зварич і Тетяна Тиш підкреслюють, що ефективне управління в умовах кризи дає змогу зберегти життєздатність підприємств і мінімізувати втрати під час таких викликів. Вони акцентують увагу на тому, що лідери мають швидко адаптуватися до нових умов, використовуючи інноваційні підходи до управління одночасно перевіреними методами кризового менеджменту [3].

Стратегії управління в умовах кризи мають передбачати гнучкість у прийнятті рішення, ефективне управління ризиками та підтримку мотивації працівників. Лідерські здібності керівника в таких умовах мають вирішальне значення для виживання й подальшого розвитку організації.

Аналіз ефективних моделей керівництва показує, що успішні лідери поєднують гнучкі стратегії, швидке прийняття рішень і мотивацію персоналу. Як відзначають дослідники, серед таких моделей варто використовувати такі:

- управлінські стратегії – здатність керівника швидко реагувати на зміни й адаптувати стратегії управління під нові умови;

- управління в умовах кризи – застосування інноваційних та перевірених методів управління для мінімізації ризиків та збереження стабільності організації в умовах кризи;

– стратегії управління в кризових умовах – використання змінних стратегій залежно від зовнішніх викликів і адаптація до непередбачуваних ситуацій.

Ці моделі мають на меті підтримку конкурентоспроможності та стійкості організацій в умовах невизначеності.

Ефективність керівництва й лідерства в умовах невизначеності залежить від здатності керівника приймати гнучкі рішення, адаптуватися до змін і підтримувати високий рівень мотивації персоналу. Стратегії управління в умовах кризи та професійний розвиток керівників є ключовими чинниками для досягнення успіху організації. Використання інноваційних підходів, швидке реагування на кризу розвиток професійних компетенцій призводить дають змогу лідерам досягати стабільності й конкурентоспроможності організацій навіть в умовах непередбачуваності.

Список використаних джерел:

1. Бінерт О. В., Балаш Л. Я., Лисюк О. В. Керівництво та лідерство в організації як основа успішної управлінської діяльності. *Вісник економіки та управління*. 2024. Вип. 10. С. 40–52. DOI: 10.32702/2306-6792.2024.10.40.

2. Гайворонська І. В., Алексеєнко Е. С. Керівництво та лідерство: побудова особистісного та професійного зростання для керівників. *Вісник Одеського національного університету. Економіка*. 2023. Вип. 2(54). DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2\(54\).292312](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.2(54).292312) .

3. Зварич Р., Тиш Т. Управління кризовими ситуаціями та лідерство в умовах коронакризу. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2020. Вип. 2. С. 135–147.

4. Павленчик Н. Особистісно-професійні риси лідера-керівника. Економіко-соціальні відносини в галузі фізичної культури та сфері обслуговування: тези доп. VI Міжнар. наук.-практ. конф. (9–10 травня 2024 року, м. Львів) / за заг. ред. Н. Павленчик. – Львів: ЛДУФК ім. Івана Боберського, 2024 с. 261-263.